

2. Бортнік О.Г.Мирова угода у цивільному судочинстві: Автореф. дис. канд. юрид. наук 12.00.03 / Харківський національний університет внутрішніх справ. – Х., 2007. – 19 с.

3. Про деякі питання практики виконання рішень, ухвал, постанов господарських судів України: Постанова пленуму Вищого господарського суду України від 17.10.2012 р. № 9 // Вісник господарського судочинства. – 2012. – № 6. – Ст. 39.

4. Ухвала про роз'яснення рішення суду господарського суду Львівської області за позовом ПАТ «Кредобанк» до ТОВ «Компанія «Зоря» (Справа № 914/4065/13) від 3 лютого 2014 р. [Електронний ресурс] // Єдиний державний реєстр судових рішень України. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/36994452>

5. Постанова Вищого господарського суду України за позовом ПАТ «Харківгаз» до ТОВ «Сінтал'Д» (Справа № 5023/4768/12) від 4 лютого 2013 р. [Електронний ресурс] // Єдиний державний реєстр судових рішень України. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/29253040>

6. Про виконавче провадження : Закон України від 21 квітня 1999 р. (із змін. і доп.) // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 24. – Ст. 207.

7. Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції : Постанова Пленуму Вищого господарського суду України від 26.12.2011 р. № 18 [Електронний ресурс] // Єдиний державний реєстр судових рішень України. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/v0018600-11>

8. Постанова Харківського апеляційного суду за позовом Інституту рослинництва ім. В.Я. Юр'єва Національної академії аграрних наук України до Державного підприємства «Дослідне господарство «Комсомолець» (Справа № 922/1126/14) від 5 січня 2015 року [Електронний ресурс] // Єдиний державний реєстр судових рішень України. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/42279060>

Мух Антуан

студент,

Науковий керівник: Погрібний Д.І.

кандидат юридичних наук, доцент,

Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого

СУТНІСТЬ ДЕМПІНГУ ТА ШЛЯХИ БОРОТЬБИ З НИМ (АНТИДЕМПІНГОВІ МЕТОДИ)

У конкурентній боротьбі на світовому ринку замість торгових обмежень усе ширше використовуються засоби просування товару на закордонні ринки. Одним із таких засобів є демпінг – найяскравіший прояв цінової конкуренції. Активно і в масовому порядку демпінгова

практика стала використовуватися вже у 20–30-ті роки, тобто у період найбільш серйозної економічної кризи, загострення на світовому ринку конкурентної боротьби та проблеми збуту [1].

Саме слово «демпінг» походить від англійського дієслова «to dump», що означає скидати, звалювати, розвантажувати, кидати.

В міжнародній лексиці слово «демпінг» звичайно використовується як синонім нечесної конкуренції, що передбачає дію на ціни товарів, що експортуються.

Правова суть демпінгу розкривається у ст. VI ГАТТ. Демпінг – це продаж товару за кордоном за ціною, нижчою його «нормальної ціни», який завдає або загрожує завдати матеріальної шкоди промисловості, утвореної на території країни-імпортера, або який суттєво затримує утворення такої.

Демпінг, згідно з національним законодавством, – це ввезення на митну територію країни імпорту товару за цінами, нижчими від порівняльної ціни на подібний товар у країні експорту, що заподіює шкоду національному товаровиробнику подібного товару [3].

Т.М. Циганкова зазначає, що демпінг являє собою таке явище, коли товари продаються на зарубіжний ринок за цінами нижчими, що превалюють на цьому ринку, або за цінами, що є нижчими за собівартість [4, с. 444].

У колективній монографії Т.М. Циганкової, Л.П. Петрашко та Т.В. Кальченко зазначено, що демпінг (dumping) – засіб фінансової нетарифної торговельної політики, що полягає у просуванні товару на зовнішній ринок за рахунок зниження експортних цін нижче нормального рівня цін, існуючого в цих країнах. Він може здійснюватись як за рахунок ресурсів окремих фірм, що прагнуть опанувати зовнішній ринок своєї продукції, так і за рахунок державних субсидій експортерам [5, с. 244].

Негативними наслідками для країн, в які імпортується демпінговий товар, є, перш за все, монополізація ринку та утиск національних виробників.

Тому факт наявності демпінгу та шкода, якої він завдає національним товаровиробникам контролюються, як з боку міжнародних торгових організацій, так і безпосередньо державами через застосування антидемпінгових заходів (антидемпінгове мито).

Стосовно впровадження антидемпінгових мит щодо імпорту товарів в Україну, то сьогодні ці заходи використовуються з 18-ти товарних позицій для таких держав, як Китай, Російська Федерація, Туреччина, Республіка Білорусь, Іспанія тощо.

Країна, яка скаржиться на демпінг, є відповідальною за проведення розслідування, що виявляє факт існування демпінгу та матеріальну шкоду, яку наносить або загрожує нанести демпінг, необхідність

застосування антидемпінгового мита та його розмір. Численні процедурні вимоги щодо проведення антидемпінгового розслідування та застосування антидемпінгового мита викладені в Угоді про застосування Статті VI ГАТТ 1994, яка серед фахівців відома під назвою Антидемпінговий кодекс, або Угода про антидемпінгові заходи.

Україна – учасниця господарських відносин зовнішньоекономічної діяльності, а тому з метою запобігання здійсненню окремими учасниками цих відносин діяльності, пов'язаної з одержанням незаконної переваги на ринку України (здійснення демпінгового імпорту, субсидованого імпорту, а також інших дій, які визначаються законом як недобросовісна конкуренція), в Україні прийнято низку законів, зокрема Закон «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту». Для захисту національного товаровиробника від субсидованого імпорту з інших країн, митних союзів або економічних угруповань в Україні прийнятий Закон «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту».

Проте, застосування антидемпінгових методів не завжди позитивно впливає на ринкові відносини та рівень економіки країни в цілому. Зловживання такими методами може призвести до зниження конкуренції і, відповідно, до зниження якості продукції, послуг вітчизняного виробника. Тому міжнародна спільнота, зокрема, у формі, передбаченій ст. VI п. 2 ГАТТ, для застосування антидемпінгових заходів (антидемпінгові мита) встановила необхідність дотримання трьох умов:

- наявність демпінгової різниці (маржі), тобто перевищення нормальної вартості над ціною, за якою експортується товар; демпінгова маржа розраховується у процентах від експортної ціни;
- наявність фактично доведеного матеріального збитку або загрози матеріального збитку галузі господарства країни-імпортера;
- існування причинно-наслідкового зв'язку між фактом продажу за демпінговими цінами та збитком [2].

При подальшому розширенні економіко-правової основи антидемпінгової процедури в Україні слід мати на увазі, що лише в разі, коли наслідком демпінгу є обмеження конкуренції й монополізація ринку, виникає негативний ефект – зниження ефективності функціонування економічної системи в цілому. Саме тому економіко-правові процедури антидемпінгового регулювання повинні здійснюватись в площині антимонопольного (антитрестовського) законодавства.

Отже, для розв'язання комплексної проблеми антидемпінгу для України необхідно провести клопітку роботу, що повинна включати в себе:

- інтеграцію до міжнародних структур, передусім до системи ГАТТ/СОТ, а також проведення переговорів щодо поліпшення торговельного статусу України, передусім у відносинах з ЄС;

- формування ринкової інфраструктури в економіці, і передусім оптимізація структури власності, проведення реальної приватизації;

- підвищення ефективності контрантидемпінгового процесу та комплексу організаційно захисних заходів, зокрема завдяки проведенню переговорів, ширшому застосуванню судово-юридичних механізмів та більш кваліфікованій участі в експертно-правових процедурах, вжиттю дзеркальних санкцій щодо обмеження ввезення товарів до України та диверсифікації митно-тарифної політики держави з метою попередження або припинення дискримінації українських виробників з боку окремих іноземних урядів;

- більш гнучку та виважену цінову стратегію конкретних виробничо-господарських суб'єктів, які здійснюють експорт своєї продукції, краще вивчення зарубіжних ринків, законодавств, конкурентів.

Список використаних джерел:

1. Сутність демпінгу та його класифікаційна характеристика / 15.11.2011 / Режим доступу: <http://ekonomistoff.ru/sutnist-dempingu-ta-jogo-klasifikacijna-harakteristika/>

2. Генеральна угода з тарифів і торгівлі 1994 року [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://zakon.nau.ua/doc/?code=981_003

3. Закон України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» від 22 грудня 1998 р. № 330 – XIV.

4. Циганкова Т. М. Розвиток системи регулювання міжнародної торгівлі. Стратегії економічного розвитку в умовах глобалізації / Т. М. Циганкова. – К.: КНЕУ, 2001. – 501 с.

5. Циганкова Т. М. Міжнародна торгівля / Циганкова Т. М., Петрашко Л. П., Кальченко Т. В. – К.: КНЕУ, 2001. – 488 с.

Тесля Є.В.

студент,

Полтавський юридичний інститут

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ПРАВОВЕ СТАНОВИЩЕ СТРАХОВИХ АГЕНТІВ В УКРАЇНІ

Протягом всього часу існування страхових правовідносин, а саме під час укладання договору страхування та супроводження його виконання сторони договору – страховик та страхувальник можуть користуватися